Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (състав по допускане на обжалването)

30 януари 2023 година*

„Обжалване — Марка на Европейския съюз — Допускане на обжалване — Член 170б от Процедурния правилник на Съда — Молба, в която е доказано значението на съответния въпрос за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза — Допускане на обжалване по делото“

По дело C-580/22 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 1 септември 2022 г.,

**bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH**, установено в Бон (Германия), представлявано от T. Wendt, Rechtsanwalt,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

**Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**

ответник в първоинстанционното производство,

**Bayerischer Rundfunk**, установено в Мюнхен (Германия),

**Hessischer Rundfunk**, установено във Франкфурт на Майн (Германия),

**Mitteldeutscher Rundfunk**, установено в Лайпциг (Германия),

**Norddeutscher Rundfunk**, установено в Хамбург (Германия),

**Rundfunk Berlin-Brandenburg**, установено в Берлин (Германия),

**Saarländischer Rundfunk**, установено в Саарбрюкен (Германия),

**Südwestrundfunk**, установено в Майнц (Германия),

**Westdeutscher Rundfunk Köln**, установено в Кьолн (Германия),

**Radio Bremen**, установено в Бремен (Германия),

* Език на производството: немски.

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (състав по допускането на обжалване)

състоящ се от: L. Bay Larsen, заместник-председател на Съда, M. Safjan (докладчик) и N. Jääskinen, съдии,

секретар: A. Calot Escobar,

като взе предвид предложението на съдията докладчик и след изслушване на генералния адвокат G. Pitruzzella,

постанови настоящото

## Определение

1 С жалбата си bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH иска да бъде отменено определението на Общия съд на Европейския съюз от 16 юни 2022 г., bonnanwalt/EUIPO — Bayerischer Rundfunk и др. (tagesschau) (T-83/20, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното определение“, EU:T:2022:369), с което Общият съд отхвърля жалбата му за отмяна на решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 12 декември 2019 г. (преписка R 1487/2019-2), постановено в производство за отмяна на марка на Европейския съюз със страни bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft и встъпилите в първоинстанционното производство.

### По молбата за допускане на обжалване

2 По силата на член 58а, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз жалба срещу решение на Общия съд, което се отнася до решение на независим апелативен състав на EUIPO, се разглежда само при условие че Съдът предварително е допуснал това обжалване.

3 Съгласно член 58а, трета алинея от Статута обжалването, изцяло или частично, се допуска в съответствие с подробните правила, установени в Процедурния правилник на Съда, когато с жалбата се повдига въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.

4 Съгласно член 170а, параграф 1 от Процедурния правилник в случаите по член 58а, първа алинея от Статута жалбоподателят прилага към жалбата си молба за допускане на обжалване, в която излага повдигнатия с жалбата въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза и която съдържа всички необходими данни, за да може Съдът да се произнесе по тази молба.

5 В съответствие с член 170б, параграфи 1 и 3 от Процедурния правилник Съдът се произнася в най-кратък срок по молбата за допускане на обжалване с мотивирано определение.

***Доводи на жалбоподателя***

6 В подкрепа на молбата си за допускане на обжалване жалбоподателят твърди, че жалбата му повдига въпроси от значение за единството, съгласуваността и развитието на правото на Съюза.

7 Такъв бил случаят с първата част на първото основание за обжалване, с която жалбоподателят, като главно искане, упреква Общия съд, че в точка 33 и сл. от обжалваното определение е приел, че практиката на Съда относно независимостта на адвоката по отношение на клиента, произтичаща по-специално от решение от 24 март 2022 г., PJ и PC/EUIPO (C-529/18 P и C-531/18 P, EU:C:2022:218), се прилага и когато клиентът е юридическо лице.

8 При условията на евентуалност, с втората част на това първо основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е трябвало най-малкото да вземе предвид факта, че производството за отмяна, предвидено в член 63, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1), обслужва общ интерес и че този интерес съвпада с интереса на всеки потенциален представител, така че адвокат, представляващ заявител в производство за отмяна, действа и в свой собствен интерес.

9 Второто основание за обжалване повдигало важния въпрос дали, преди да отхвърли иск или жалба като недопустими, Общият съд е длъжен с оглед на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюза (наричана по-нататък „Хартата“) да уведоми съответната страна за това, за да ѝ позволи да бъде надлежно представлявана, когато случаят не е такъв.

***Съображения на Съда***

10 В началото трябва да се отбележи, че е в тежест на жалбоподателя да докаже, че повдигнатите с жалбата му въпроси са от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза (определение от 10 декември 2021 г., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, т. 20 и цитираната съдебна практика).

11 Освен това, както следва от член 58а, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз във връзка с член 170а, параграф 1 и член 170б, параграф 4, второ изречение от Процедурния правилник на Съда, молбата за допускане на обжалване трябва да съдържа всички необходими данни, за да може Съдът да се произнесе по допускането на обжалване по делото и в случаите на частично допускане на обжалване да уточни до кои основания или части на жалбата трябва да се отнася писменият отговор. Всъщност, като се има предвид, че целта на механизма на предварителното допускане на обжалване по член 58а от Статута е да се ограничи контролът на Съда до въпросите, които са от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза, в производството по обжалване Съдът трябва да разглежда само основанията, с които се повдигат такива въпроси и това е доказано от жалбоподателя (определения от 10 декември 2021 г., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, т. 21, и от 16 ноември 2022 г., EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, т. 24).

12 В този смисъл при всяко положение в молбата за допускане на обжалване трябва ясно и точно да са изложени основанията за обжалване, със същата точност и яснота да е посочен правният въпрос, повдигнат с всяко основание, да е уточнено дали този въпрос е от значение за единството, за съгласуваността или за развитието на правото на Съюза и да са изложени конкретно причините, поради които този въпрос е от значение от гледна точка на изтъкнатия критерий. Що се отнася в частност до основанията за обжалване, в молбата за допускане на обжалване трябва да е уточнено коя разпоредба от правото на Съюза или коя съдебна практика е нарушена в обжалваното решение или определение, накратко да е обяснено в какво се състои твърдяната грешка на Общия съд при прилагането на правото и да е посочено в каква степен тази грешка е оказала влияние върху крайния извод в обжалваното решение или определение. Когато сочената грешка при прилагане на правото е следствие от нарушаване на съдебната практика, в молбата за допускане на обжалване трябва да се изложи накратко, но ясно и точно, първо, в какво се състои твърдяното противоречие, като се посочат както точките от обжалваното решение или определение, които жалбоподателят оспорва, така и тези от акта на Съда или на Общия съд, които се твърди, че са нарушени, и второ, конкретните причини, поради които такова противоречие поставя въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза (определение от 10 декември 2021 г., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, т. 22 и цитираната съдебна практика).

13 В случая следва да се констатира, на първо място, че в молбата за допускане на обжалване са посочени точно и ясно двете основания, изведени, от една страна, от неправилно прилагане на практиката на Съда във връзка с прилагането на член 19, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, а от друга страна — от нарушение на член 47 от Хартата.

14 Що се отнася, на второ място, до първото основание, следва да се отбележи, че в молбата за допускане на обжалване се посочва, в достатъчна степен от правна страна, в какво се състои твърдяната грешка, произтичаща от нарушаването на съдебната практика, в каква степен твърдяната грешка е оказала влияние върху крайния извод в обжалваното определение и конкретните причини, поради които такава грешка, дори да се приеме за доказана, повдига въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза. Всъщност от тази молба следва, че твърдяната грешка се състои във факта, че съдебната практика, установена с точка 81 от решение от 24 март 2022 г., PJ и PC/EUIPO (C-529/18 P и C-531/18 P, EU:C:2022:218) — според която в положение, при което самият клиент, физическо лице, е съдружник и съучредител на адвокатската кантора, поради което може да упражнява ефективен контрол върху сътрудника, трябва да се приеме, че връзките между сътрудника адвокат и съдружника клиент са такива, че явно засягат независимостта на адвоката — е била приложена в точка 33 и сл. от обжалваното определение спрямо жалбоподателя, който е юридическо лице. Според въпросната молба обаче, ако такава грешка е била установена, жалбата до Общия съд е щяла да бъде допустима.

15 В съответствие с тежестта на доказване, която пада върху подалия молбата за допускане на обжалване, жалбоподателят в производството по обжалване трябва да докаже, че независимо от правните въпроси, които поставя в жалбата си, последната повдига един или няколко въпроса от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза, като обхватът на този критерий излиза от рамките на обжалваното съдебно решение и в крайна сметка от рамките на жалбата му (определение от 16 ноември 2022 г., EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, т. 32 и цитираната съдебна практика).

16 Доказването на това на свой ред означава да се установи както наличието, така и значението на такива въпроси — с конкретни и специфични за случая данни, а не просто с доводи от общ порядък (определение от 16 ноември 2022 г., EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, т. 33 и цитираната съдебна практика).

17 В случая обаче, от една страна, жалбоподателят посочва повдигнатия с първото основание въпрос, който по същество се състои в това да се определи дали съдебната практика, изведена от точка 81 от решение от 24 март 2022 г., PJ и PC/EUIPO (C-529/18 P и C-531/18 P, EU:C:2022:218), свързана с прилагането на член 19, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, означава, че независимостта на адвоката е явно засегната и когато клиентът е юридическо лице, чийто управител е собственик на адвокатската кантора, в която работи адвокатът, който представлява този клиент.

18 От друга страна, жалбоподателят подчертава, че повдигнатият с първото му основание правен въпрос надхвърля неговите рамки, тъй като отговорът на този въпрос ще предостави указания относно представляването на клиента и следователно за допустимостта на жалбите, доста отвъд областта на правото на марките. По този начин жалбоподателят излага конкретните причини, поради които такъв въпрос е от значение за единството, съгласуваността и развитието на правото на Съюза.

19 На трето място, що се отнася до повдигнатия с второто основание за обжалване въпрос, се налага констатацията, че молбата за допускане на обжалване излага, в достатъчна степен от правна страна, в какво се състои твърдяната грешка, произтичаща от нарушаването на съдебната практика, в каква степен твърдяната грешка е оказала влияние върху крайния резултат в обжалваното определение, и конкретните причини, поради които такава грешка, дори да се приеме за доказана, повдига въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.

20 Всъщност от молбата следва, че твърдяната грешка при прилагане на правото се състои по същество във факта, че Общият съд не му е указал, че не е надлежно представляван от адвокат по смисъла на член 51, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд и член 19, трета и четвърта алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, нито му е позволил да бъде надлежно представляван. Освен това жалбоподателят обяснява в достатъчна степен от правна страна, че обстоятелството, че преди да установи недопустимостта на жалбата му, Общият съд не му е дал възможност да смени своевременно своя представител, е повлияло върху крайния извод в обжалваното определение. Всъщност в противен случай жалбоподателят е щял да има възможност да избегне обявяването на жалбата му за недопустима.

21 Накрая, от една страна, жалбоподателят посочва повдигнатия с второто основание въпрос, който по същество се състои в това да се определи дали, когато според Общия съд дадена страна не е надлежно представлявана от адвокат по смисъла на член 51, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд и член 19, трета и четвърта алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, член 47 от Хартата предполага, че преди приемането на акт, с който се отхвърля жалбата, Общият съд трябва да укаже на страната това положение и да ѝ позволи да бъде надлежно представлявана. От друга страна, от молбата за допускане на обжалване става ясно, че значението на евентуалното задължение на Общия съд да даде възможност на жалбоподателя да промени представителя си, преди да установи недопустимостта на жалбата му, излиза извън рамките само на обжалваното определение. В това отношение се налага констатацията, че този въпрос не е свързан със специфична

област от правото на Съюза, а се отнася до всеки вид спорове пред Общия съд, за които се изисква представляване от адвокат по смисъла на член 19, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз във връзка с член 53, първа алинея от този статут.

22 С оглед на изложените от жалбоподателя данни настоящата молба за допускане на обжалване доказва в достатъчна степен от правна страна, че обжалването повдига въпроси от значение за единството, съгласуваността и развитието на правото на Съюза.

23 По изложените съображения обжалването трябва да се допусне изцяло.

**По съдебните разноски**

24 Съгласно член 170б, параграф 4 от Процедурния правилник на Съда, когато изцяло или частично се допусне обжалване с оглед на критериите по член 58а, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, производството продължава по реда на членове 171—190а от този правилник.

25 В съответствие с член 137 от Процедурния правилник, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, Съдът се произнася по съдебните разноски в съдебното решение или определението, с което слага край на производството.

26 Съответно, щом уважава молбата за допускане на обжалване, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (състав по допускането на обжалване) определи:

**1) Допуска обжалване по делото.**

**2) Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи